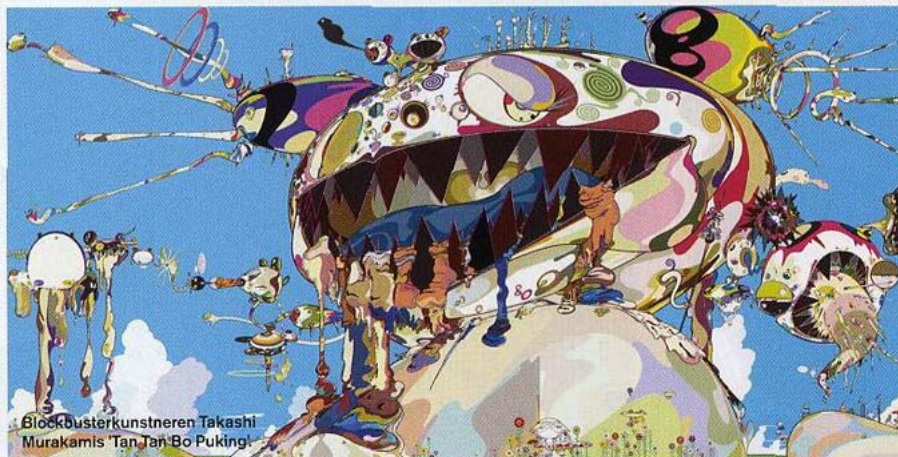

Offer for en samler

Hvorfor samle kunst og gemme det væk? Hvorfor er forholdet mellem gallerier og auktionshuse ofte spændt? **Pernille Albrethsen** har læst 'Collecting Contemporary', der via interview med de involverede tegnere et fascinerende portræt af en underlig verden.

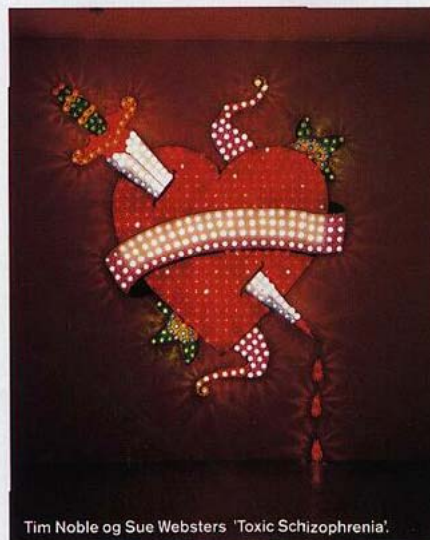

Blockbusterkunstneren Takashi Murakamis 'Tan Tan Bo Peking'

Der er lidt mystiske og ikke helt til at begribe. Sådan er der mange, der har det med kunstsamlere. For hvorfor bruge alle sine penge på kunstværker, hvoraf størstedelen ender som opmagasinerede genstande på et lukket lager, hvor ingen kan se dem? Nogle af samlingerne er endda omgærdet af stort hemmelighedskræmmeri. Således er en af de mest respekterede amerikanske samlinger, Pisces Collection, opkaldt efter samlerens stjernetegn, fordi denne hverken vil oplyse navn, køn el er alder. Det er dette uigennemskuelige, men temmelig fascinerende område, som bogen 'Collecting Contemporary' forsøger at komme tæt på i en række interview med de centrale led i fødekæden – samlere, gallerister, museumsdirektører, kritikere og auktionshuseksperter. Men sjovt nok ingen kunstnere, for de er, ifølge bogen, simpelthen for upålidelige, når det kommer til at vurdere markedet for samtidskunst.

'Collecting Contemporary' fokuser hovedsagelig på den noble og respekterede samlertype, der agerer på baggrund af stor viden og kærlighed til kunst, og som ikke i første omgang tænker på, hvornår værket kan sælges videre med størst fortjeneste. Bogen giver tillige et interessant indblik i galleristernes had-kærligheds-forhold til auktionshusene. Et forhold, der bærer præg af, at værkerne risikerer at gå for en lav pris, hvilket kan ødelægge rangeringen af en kunstner, som et galleri arbejder på at placere i de rette samlinger for at sikre kreditværdigheden på lang sigt. Omvendt kan et auktionssalg også gå bedre end forventet og dermed gavne galleristens arbejde betydeligt.

Der er tilsyneladende lige så mange grunde til at samle, som der er samlere. Der er spekulanterne. Der er tosserne, nærmest en slags ludomaner, som simpelthen ikke kan lade være. Der er dem, som studerer alle kunstmagasinerne og læser rub og stub om en given kunstner, før de slår til. Men generelt får man fornemmelsen af, at kunstsamling især handler om at købe sig kulturel kapital af en

Tim Noble and Sue Websters 'Toxic Schizophrenia'

slags, man aldrig kan opnå ved at købe et nyt dykkerur. Det er adgangsbilletten til en funky verden fuld af fest, kendisser og Zeitgeist, der måske ligger fjernt fra hverdagen på advokatkontoret. Som bogens redaktør, samleren Adam Lindemann, siger det: "Det er chokerende at se, hvordan et par investeringer, eller bare troen på, at du vil investere, pludselig kan få så mange mennesker til at komme til din dør. Nyd dem!"

Adam Lindemann: 'Collecting Contemporary'. Taschen. 300 sider, rigt illustreret. Fås i Arnold Busck, 249 kr.

